

25.yıl

ŞUBAT 2011 / 2

AYLIK EKONOMİK DEĞERLENDİRMELER

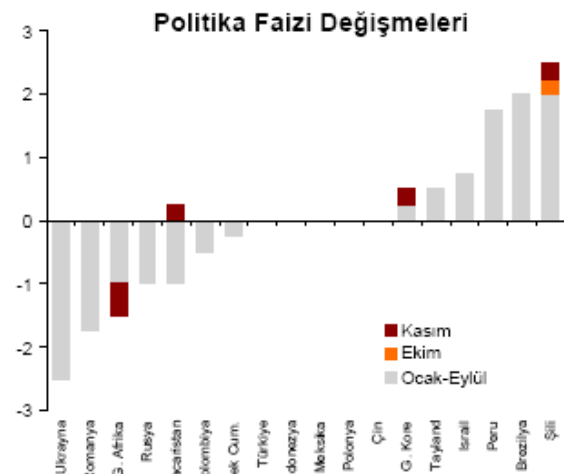
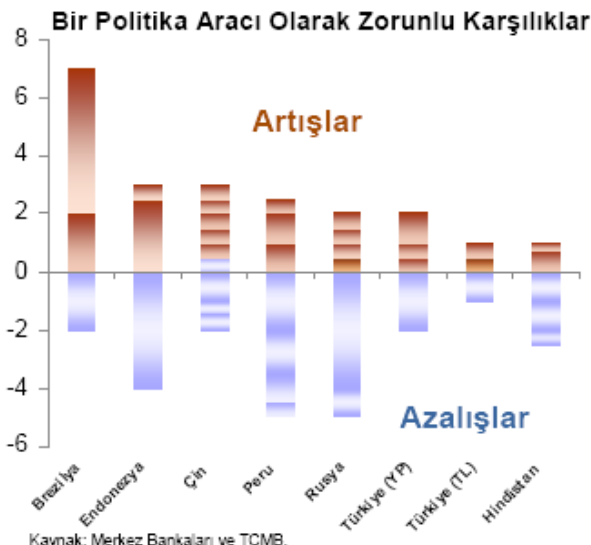
2011'de artan enflasyon riski global ekonomi için yeni risk başlığı

2008'in son çeyreğinde global kriz dünya ekonomisini sarsmaya başladığında, ekonomi çevrelerinin öncelikli umudu, bu boyutta bir krizin bir kez daha tekrarlanmaması için, geçmişte yapılan hataların tekrarlanmaması sağlayacak geniş kapsamlı regülasyonların hızla hayata geçirilmesiydi. Bu açıdan, Nisan 2009'da Londra'da gerçekleştirilen G-20 Zirvesi, dünyanın önde gelen 20 gelişmiş ve gelişmekte olan ekonomisinin siyasi liderlerinin çözüme yönelik kararlılıklarını göstermeleri açısından umut verici olmuştu. Ancak, söz konusu 20 ülkenin global krizden etkilenme dereceleri ayrıştıkça (decoupling), liderlerin ortak karar alma ve uygulamaya geçirme istekleri de zayıfladı.

Özellikle, Aglo-Sakson cephede, ABD ve İngiliz bankalarının ciddi kulis çalışmalarıyla, ABD ve Euro Bölgesi'nde bankaların global krizden kaynaklanan kayıplarının kamu kaynaklarıyla kapatılmaya devam edilmesinin, seçmen ile hükümetler arasında daha da ciddi siyasi gerginliklere yol açabileceği endişeleriyle, siyasi otorite finans kurumlarının açık pozisyon yoluyla ve emtia spekülasyonu yaparak para kazanmaya ağırlık vermelerine yol verdiler. Yani, siyasi irade zafiyeti, uluslararası bankalara krizin gerekçesini oluşturan metotlarla para kazanmaya geri dönmeleri sonucunu getirdi. Amerikan ekonomisi ve Euro Bölgesi'nde faiz hadlerinin çok düşük seviyede olması ve bono-tahvil piyasasındaki düşük getiriler, daha yüksek kar alanı olarak, uluslararası bankaları vadeli işlem piyasalarında ve açık pozisyon işlemlerinde spekülasyona yönlendirdi.

Gelişmekte olan ekonomilerde enflasyon baskısı artıyor

Bu durum, tarımsal ürünlerden, metale, petrolden, altına, küresel emtia fiyatlarının neredeyse kriz öncesi fiyat düzeylerinin üzerine çıkmasına sebep oldu. Bakır, altın ve nadir metaller kriz öncesindeki fiyat düzeylerinin üstüne çıkarken, küresel kriz sonrasında dünya ticareti ve global talep yeterince toparlanmamış olmasına rağmen, gıda ve petrol fiyatlarındaki rekor artışlara şahit olmaktadır. Enerji fiyatlarındaki artışlar ise, yerel boyutta üretilen çimento, demir-çelik gibi ağırlıklı olarak yurtiçi üretime dönük hammadde ve emtiaların, inşaat malzemelerinin fiyatlarını da arttırmakta.

25.yıl

ŞUBAT 2011 / 2

AYLIK EKONOMİK DEĞERLENDİRMELER

Tüm bu gelişmeler, Pasifik'in iki yakasında, hem Asya ekonomilerinde, hem de Latin Amerika ekonomilerinde, artan enflasyon baskısına yönelik önlemlerin sıklaştırılmasına sebep oluyor. Başta Çin ve Brezilya olmak üzere, anılan ülkelerin, merkez bankaları aracılığı ile faizleri yükselterek ve banka mevduatına uygulanan zorunlu karşılık oranlarını arttırarak, faiz ve faizi dışı önlemlerle iç talebi ve enflasyonu kontrol altında tutmaya çalıştıklarına şahit oluyoruz. Yani, bankacılık sektörünün kredi maliyetlerini yükselterek, reel sektörün kredi kullanımını yavaşlatmayı, iç talebi bir nebze kısmayı ve ekonomiyi sınırlı ölçüde soğutarak, fiyat istikrarını korumayı amaçlayan önlemler.

Yukarıdaki grafikler, özellikle önde gelen gelişmekte olan ekonomilerde, banka mevduatlarına uygulanan zorunlu karşılık oranlarında, global krizin başlangıcında, zorunlu karşılık oranlarının önce düşürüldüğünü, ancak global emtia fiyatlarının neden olduğu maliyet enflasyon riskinin artması ile, aynı zorunlu karşılık oranlarının tekrar önemli ölçüde arttırıldığına işaret ediyor.

Küresel parasal genişleme de enflasyon riskini besliyor

Aralarında Türkiye'nin de yer aldığı G-20 Grubu'ndaki 11 seçkin gelişmekte olan ekonomiyi telaşlandıran bir diğer detay ise, ABD Merkez Bankası'nın (FED) ve Avrupa Merkez Bankası'nın (ECB) her iki coğrafik alanda global kriz sonrası süregelmekte olan cılız ekonomik toparlanma ve işsizlik sorununa çare olması umuduyla, parasal genişlemeyi sürdürmeleri. Dünya ekonomisinde dolaylı olarak dolar ve euro miktarının genişlemeye devam etmesi, hem euro-dolar paritesinde, hem de dünya ekonomisinin önde gelen para birimlerinin dolar ve euro karşısındaki değerlerinde aşırı oynaklığa (volatility) sebep oluyor. Bu durum, global ticari ilişkiler açısından, ihracat ve ithalatçıların fiyat tutturmalarını sanki yeterince zorlaştırmıyormuş gibi, ayrıca dolar ve euro cinsinden global emtia fiyatlarının da yükselmesine sebep oluyor. Yani, emtia fiyatlarının yükselmesinde spekülasyonun ve dolar-euro bollaşmasının iki etkili söz konusu.

Ayrıca, dolar ve euronun miktar olarak bollaşması (quantity easing) ve her iki para birimi cinsinden faizlerin çok düşük olması, global yatırımcıları ve spekülâtörleri, aralarındaki Türkiye'nin de yer aldığı seçkin gelişmekte olan ekonomilere, bu ekonomilerdeki göreceli cazip yatırım araçlarına yüklü miktarda yatırım yapmaya ve kısa vadeli sermaye hareketlerinin söz konusu gelişmekte olan ekonomiler için sorun teşkil etmesine neden oluyor. Çünkü, önde gelen gelişmekte olan ekonomilere bu ölçüde bir sıcak para, portföy yatırımı amaçlı sermaye girişi, aralarında Türkiye'nin de yer aldığı 11 seçkin gelişmekte olan ekonominin para birimlerinin değer kazanmasına, ihracatın pahalılaşmasına, ithalatın ise ucuzlamasına neden oluyor. Bu durum, 2010 yılı sonu itibarıyla Türkiye'nin dış ticaret ve cari işlemler açığını rekor düzeylere taşıdı.

Hiç şüphesiz, başta Çin ve Brezilya olmak üzere, söz konusu seçkin gelişmekte olan ekonomiler, global anlamdaki dolar ve euro genişlemesinden kaynaklanan kısa vadeli sermaye hareketlerinin kendi ekonomilerinde sebep olacağı ve hatta hali hazırda olduğu finansal istikrar riskine karşı seri önlemler almaya gayret ediyorlar. Ancak, başta Brezilya olmak üzere, Tobin Vergisi olarak bilinen ve kısa vadeli sermaye hareketlerini caydırmayı hedefleyen çeşitli para ve maliye politikası düzenlemelerinin sıcak para hareketlerini yavaşlatma veya kontrol altına almak noktasında yeterince etkili olamadığı görülüyor.

25.yil

ŞUBAT 2011 / 2

AYLIK EKONOMİK DEĞERLENDİRMELER

Pahalı hammadde düşündürüyor

Yukarıda sıraladığımız gerekçelerle, 2010 yılında hammadde fiyatları yüzde 31 oranında arttı. Artış, çinko, bakır ve kurşunda yüzde 40'ın dahi üzerine çıktı. Ham petrol de 100 dolar seviyeleri gözlenmekte. Tunus, Mısır ve diğer Arap ülkelerindeki huzursuzluklar da fiyat krizine tuz biber ekliyor. Global alanda emtia ticaretine taraf olan kesimler, fiyat artışına Mısır'daki olayları da gerekçe gösteriyor. Gerçi Mısır dünyanın büyük petrol ihracatçıları arasında yer almıyor. Ama ham petrolün dünya piyasasına taşındığı Süveyş Kanalı Mısır'dan geçiyor.

Uluslararası düzeydeki hammadde uzmanları fiyat hareketlenmelerinin, huzursuzluğun bölgeyi sarma tehlikesiyle ilgili olduğunu ifade etmekte. Mısır'daki huzursuzluklar yüzünden Süveyş Kanalı'nın ve kanala paralel uzanan boru hattının kapanmasının darboğaz yaratabileceğini belirten uzmanlar, olayların Libya ve Cezayir gibi petrol ihracatçısı bölge ülkelerine sıçramasının da petrol arzını önemli miktarda düşürebileceği riskine işaret ediyorlar.

Söz konusu temel gerçeklerin yanı sıra, petrolün pahalılaşması sadece Mısır'daki ayaklanmayla ilgili değil, hiç kuşkusuz. 100 dolara dayanmış olan fiyat düzeyinde spekülörlerin de parmağı var. Spekülör fırsattan yararlanıp petrol fiyatını daha da tırmandırıyor. Emtia uzmanları, şimdilik petrol piyasasındaki risk primi önemli rol oynadığından spekülörlerin rolünü gözde büyütmemek gerektiğini belirtiyorlar. Petrol ihraç eden ülkeler teşkilatı OPEC de, gerekirse üretimi arttırabileceğinden söz ediyor. Petrol üretiminin 5 milyon varil daha arttırılabileceği konuşulmakta.

Dünya ekonomisindeki canlanma da, şirketlerin üretim ve nakliyat için daha fazla petrole ihtiyaç duyması anlamına geliyor. Petrol fiyatlarının Mısır'daki olaylardan önce artma trendine girdiğini hatırlatan uzmanlar, önde gelen gelişmekte olan ekonomilerin, hatta kimi gelişmiş ekonomilerin büyüme tahminleri beklentileri aştığı için, petrole olan ihtiyacın artabileceği ihtimalinin de varil fiyatı yüz dolara getirmiş olduğuna işaret ediyorlar. Konjonktür iyimserliğinin borsa endekslerini kanatlandırması riski göze alan yatırımcıyı fiyat artışına oynamaya sevk edince fiyatlar kendiliğinden artmaya başlamış gözüküyor.

Petrolün fiyatının artması küresel ekonomik krize yol açar mı? Bütün dünyada stoklar ağzına kadar dolu. OPEC'in üretim kapasitesi kısa vadeli oynamaları telafi edebilecek durumda. Hammadde uzmanları bu bakımdan, varil fiyatının yeniden yüz doların altına düşebileceği ihtimalini göz ardı etmiyorlar. Bununla birlikte, fiyat artışının daha ne kadar süreceğini kestirmek zor.

Petrolcülük iyi para ediyor. Petrol şirketleri muazzam kâr ediyor. Peki ya tüketici? Uzmanlar, akaryakıt fiyatının mutlaka artacağını, benzine daha fazla para harcamak durumunda olan tüketicinin diğer tüketim mallarına daha az para ayırabileceğini, dolayısıyla, petrolün pahalılaşmasının genel talep düzeyini frenleyeceğini hatırlatıyorlar. Üretim faktörü olan petrolün faturası kabardığından zamlanma eninde sonunda işletmeleri de etkileyecek. Bu nedenle, artan fiyatlara karşı zamanında tedbir alınıp alınmadığı önemli. Alındıysa, artan petrol üretimi, diğer malların üretim maliyetini fazla etkilemez. Aksi takdirde bütün fiyatlar artışa geçebilir. Bu durumda, Asya ve Latin Amerika'dan başlayan sıkılaştırılmış para politikası önlemlerini, FED ve ECB de devreye almaya başlarsa, bu durumda global ekonomik canlanmanın vadesi de dolmuş olur.

25.yıl

ŞUBAT 2011 / 2

AYLIK EKONOMİK DEĞERLENDİRMELER

Yani, küresel kriz sonrası global toparlanma için yeni bir risk unsuru olan enflasyon riskinin 2011 yılında iyi yönetilmesi gerekiyor. Önde gelen ülkelerin merkez bankalarının da bu açıdan 2011 yılında yaratıcı modeller oluşturmaları gerekecek. Bu konuda en yaratıcı modeli hayata geçirmiş olan Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası'nın başarısı ise, tüm gelişmekte olan ekonomiler için bir örnek model oluşturabilir. Nobel ekonomi ödülü sahibi ABD'li iktisatçı Prof. Stiglitz, TCMB'nin (CBTR) bunu başarması halinde, literatüre yeni bir para politikası modelinin ekleneceğini Davos'ta, son Dünya Ekonomik Forumu zirvesinde dile getirdi.

Cari açık riski için 2005-2006 dönemi daha iyi değerlendirilmeliydi

Hiç şüphesiz, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası üst yönetiminin ve genel anlamda banka tüm profesyonel ekibinin sahiplenmiş olduğu finansal istikrar riskine yönelik öncelik ve bu önceliğe yönelik para politikası seti, finans kesimini zorladı. Gerek karlılığın azalacağı ihtimali, gerekse de piyasa koşullarının zorlaşmasına bağlı olarak, finans kesimindeki mutsuzluğu doğal karşılıyorum. Ancak, bu günlerde bir başka gerekçeyle kullanılmış olan ve kullanan köşe yazarına da tepki gelmesine sebep olmuş 'su testisi, su yolunda kırılır' sözünü, bana da tepki geleceği ihtimaline rağmen kullanmak istiyorum.

Finans kesimi, bankaların üst düzey yöneticileri, 2010 itibariyle 49 milyar dolara dayanan ve yeni bir Cumhuriyet tarihi rekoru kıran cari açığa yönelik, bizzat kendi yönetim kurullarında görev yapan kimi unvanlı akademisyenlerin 'finans edildikten sonra cari açık riski bir noktadan sonra öncelikli değildir' değerlendirmelerine çok meyil gösterdiler. Oysa, 2005'den itibaren artışını hızlandıran cari açık sorununa yönelik önlemler, örneğin cari açıktaki büyümeyi frenleyecek bir girdi ve tedarik stratejisi, enerji stratejisi oluşturulabilseydi, bugün cari açık 49 milyar dolara ulaşmazdı. Kaldı ki, söz konusu cari açık hedefi 2010 yılı için neredeyse 10 milyar dolar sapsmış oldu. 732 milyar dolar olacağı beklenen 2010 yılı GSYH dikkate alındığında, cari açık oranı da yüzde 6,64 gibi hayli riskli bir düzeye ulaştı.

Türkiye, küresel krize ve dünya ticaretindeki zayıf toparlanmaya rağmen, 2010 yılı sonu itibariyle 49 milyar dolara dayanan 2010 yılı cari açığıyla yeni bir Cumhuriyet tarihi rekoru kırarken, eğer ekonomi yönetimi, hem TCMB, hem de diğer birimler geçtiğimiz yılın aralık ayından itibaren kimi önlem almasalar idi, 2011 yılında 55 milyar doları dahi geçebilecek bir kritik cari açık riskiyle karşı karşıya kalacaktık. Üstelik, finansmanı da giderek kalitesizleşen bir cari açık riski. Bu nedenle, 2010 yılı ödemeler dengesi verilerini gördükten sonra, Merkez Bankası'nın 11 Aralık'ta ilk kez kamuoyu ile paylaştığı ve aralık ayından itibaren yürürlüğe aldığı finansal istikrar riski odaklı yeni para politikası setinin gerekçesi anlaşılabilir.

Cari açık kadar finansmanı da bir risk

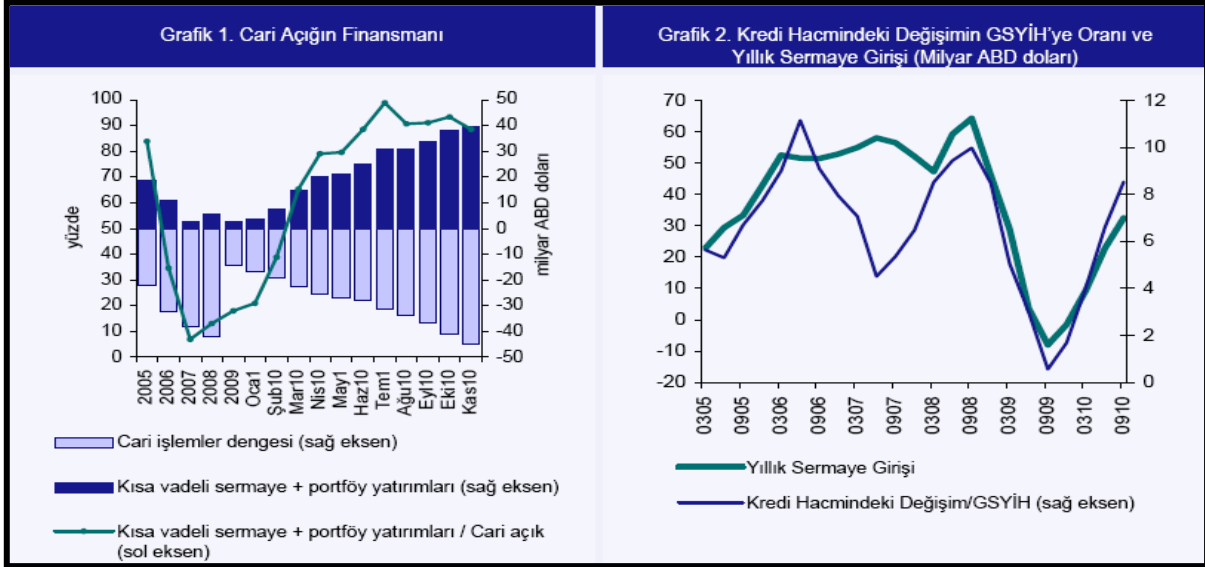
Merkez Bankası raporundan alınan aşağıdaki iki grafik, açık ve net bir şekilde cari açığın finansmanında sıcak para ve portföy yatırımlarının rolünün arttığını gösteriyor.

25.yıl

ŞUBAT 2011 / 2

AYLIK EKONOMİK DEĞERLENDİRMELER

Bu nedenle, sadece cari açığı büyüme değil, küresel kriz etkisini hissettirmeye başladığından bu yana, cari açığın finansmanında 2004-2008 döneminde önemli rol oynamış olan doğrudan yatırım amaçlı sermaye girişinin, 2009'dan itibaren ciddi bir hızla söz konusu rolünü kaybetmiş olmasının, tersine sıcak paranın rolünün artmış olmasının neden olduğu risk de göz ardı edilmemeli.

Dolayısıyla, gerek cari açık 2004'den itibaren büyürken, alınabilecek önlemlerin gecikmesi ve o günlerde doğrudan yatırımların sorunun üzerini örtmesi, Türkiye'yi bugün daha seri ve sert tedbirlerle cari açığı kontrol altına alma noktasına getirmiş oldu. Bankacılık camiası, o günlerde cari açık meselesinin ciddiyetine işaret eden köşe yazı ve söylemlere bir miktar daha ilgi gösterse idi, bugün yeni para politikası setine yönelik değerlendirmeleri konuşmuyor olabilirdik.

Trichet ile Bernanke arasında 'parite savaşları'

Asya ve Latin Amerika coğrafyasında enflasyon tedirginliğinin ciddi ölçüde hissedildiği ve buna paralel olarak işaret edilen coğrafyadaki önde gelen gelişmekte olan ekonomilerin merkez bankalarının fiyat istikrarı duyarlılığına bağlı olarak kademeli faiz artışı sürecine geçtikleri bir dönemde, gözler hiç şüphesiz Avrupa Merkez Bankası (ECB) ve ABD Merkez Bankası'nın (FED) üzerinde. ECB, kurulduğu günden küresel krizi kadarki dönemde, santim ödün vermediği ortodoks duruşunda zikzaklar çizerken, neredeyse imkansız gibi gözükten işlemlere de imza atıyor ve tahvil alımlarında şeffaflıktan kaçıyor. Euro Bölgesi'nde enflasyon yüzde 2,4'e yükselmiş olmasına rağmen, ECB'nin yüzde 2 düzeyindeki enflasyon hedefi aşılmış olmasına rağmen, ECB'nin patronu Trichet 'ben enflasyonun neden yüksek seyrettiğinin farkındayım, rahatsız da değilim, benden kısa vadede faiz artırımını beklemeyin' demeye getiriyor.

FED Başkanı Bernanke'nin mesajları da Trichet'in altında kalmıyor. ABD ekonomisindeki toparlanmanın hayli meşakkatli yürüdüğünü belirten Bernanke, ABD'nin FED'in desteğine ihtiyacı olduğunu vurguluyor. Yani, iki başkan da 'bizden kısa vadede para politikası sürecinde, genişletilmiş modelden, sıkılaştırma sürecine çok hızlı geçiş beklemeyin' demeye getiriyorlar. Aslında, iki başkan da

25.yıl

ŞUBAT 2011 / 2

AYLIK EKONOMİK DEĞERLENDİRMELER

dolaylı bir parite savaşı içindeler. FED yönetimi, bugünkü ekonomik koşulların ışığında zayıf dolar stratejisine oynuyor. ECB ise, kendisinden beklenen faiz arttırım sürecine başlaması halinde, euro-dolar paritesinin 1,38-1,46 dolar bandına yükseleceğini, bu durumda başta Almanya olmak üzere, önde gelen Euro Bölgesi ülkelerinin ihracat performansının bundan etkileneceğinin farkında. Oysa, 2011 yılında önde gelen Euro Bölgesi ülkelerinin büyümeye devam için ihracat performansına ihtiyaçları var. Bu nedenle, Trichet'in açıklamalarının yakın vadede bir faiz arttırım ihtimaline işaret etmediğini gören küresel piyasalarda euro-dolar paritesi 1,38 doların üzerinden 1,37 doların altına geriledi.

Merkez bankaları için en zorlu sınav dönemi başladı

Merkez Bankası yönetimimiz, siyasi baskıya boyun eğerek adım attığı yakıştırmalarını ciddi bir haksızlık olarak görmesinin yanı sıra, döviz kurlarının ve faiz hadlerinin geldiği düzeyin de sanki kendilerinin beklentisinin üzerinde gerçekleştiği yönündeki kaniyi da hayretle karşıladığını ifade ediyor. Başkan Durmuş Yılmaz, bu yakıştırmalara rağmen, kızmadan ve gücenmeden, ısrarla Merkez Bankası neyi niçin yapmaya çalıştığını açıklamaya devam edecekleri görüşünü yinelemekte. Bununla birlikte, sadece TCMB için değil, önde gelen merkez bankalarının tümü açısından 2011 yılının 2010 yılı ölçüsünde kolay geçmeyeceği görülüyor. Çünkü, küresel emtia fiyatlarındaki tırmanışın sebep olduğu maliyet enflasyonu baskısı, 2011'de 2010'a göre çok daha ciddi ölçülerde tehdit unsuru olacak.

TÜFE tamam, ama ÜFE sinyal veriyor

İstanbul Ticaret Odası'nın (İTO) 1 Şubat Salı günü açıkladığı ocak ayı enflasyon verilerinde, İstanbul'un TÜFE'si konumundaki Ücretliler Geçinme Endeksi'nin aylık bazda yüzde 1,01 gerilemesi, buna karşılık maliyet enflasyonunun göstergesi olan Toptan Eşya Fiyatları Endeksi'nin yüzde 2,81 artması, ekonomi çevrelerinde, Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) ocak ayı enflasyon verileri için ipucu teşkil etti. Nitekim, 3 Şubat Perşembe günü açıklanan veriler, TÜFE'nin aylık bazda yüzde 0,41 arttığına, ÜFE'nin yani maliyet enflasyonunun ise yüzde 2,36 arttığını gösterdi. İTO'nun yıllık enflasyon oranları talep enflasyonunda yüzde 4,86, maliyet enflasyonunda ise yüzde 13,33 düzeyinde gerçekleşirken, TÜİK'in yıllık enflasyon oranları talep enflasyonunda yüzde 4,9, maliyet enflasyonu ise yüzde 10,8 olarak gerçekleşti. İTO'nun enflasyon oranları bir kez daha öncü gösterge olma özelliğini teyit etmiş oldu.

Her ne kadar TÜİK'in TÜFE yıllık bazda enflasyon oranı yüzde 4,9 ile son 41 yılın, temmuz 1970'den bu yana ki en düşük yıllık enflasyon değerine geldi. Şubat ayında da yıllık enflasyonun bir miktar daha gerilemesi, mart ayı sonunda da yüzde 5 veya altında kalması şaşırtıcı gözüküyor. Aylık enflasyon oranı beklentisi yüzde 0,25-0,30 düzeyinde olmasına ve gerçekleşen aylık enflasyon beklentinin üstünde kalmış olmasına rağmen, yıllık enflasyon geriledi. Esasen, bu tablo Merkez Bankası'nın ekonomi çevreleriyle paylaştığı beklentiyle de örtüşüyor. Merkez Bankası'nın faiz kararında önemli etkisi olan H ve I kodlu çekirdek enflasyon oranları da bir sıkıntıya işaret etmiyor. Buna rağmen, finans kesimi açıklanan enflasyon oranlarını yeterince kucaklamadı. Tersine, 2. el Hazine kağıdı faiz oranları bir miktar yükseldi. Bunun bir gerekçesi, acaba maliyet enflasyonunun ciddi bir farkla çok yukarıda olması mı?

Nitekim, maliyet enflasyonu baskısı Avrupa Merkez Bankası (ECB) ve ABD Merkez Bankası (FED) için de bir tehdit. Ancak, her iki merkez bankasının artan enflasyon riski nedeniyle faiz arttırmaları, zaten

25.yıl

ŞUBAT 2011 / 2

AYLIK EKONOMİK DEĞERLENDİRMELER

yeterince toparlanmamış, hareketlenmemiş ekonomileri için ve devam eden işsizlik sorunu açısından yeni bir açmaz anlamına gelecek. Buna karşılık, fiyat istikrarı riski artıyor olmasına rağmen, bir para politikası önlemi almamaları da, aynı merkez bankalarının saygınlığını tehdit ediyor. Bu nedenle, başta bizim Merkez Bankası olmak üzere, önde gelen merkez bankalarının tümünü, artan küresel emtia fiyatları ve buna bağlı olarak yükselen maliyet enflasyonu riski en kritik baş belası konu olarak tehdit edecek ve kredibilite açısından zorlayacak.

2010 büyümesi yüzde 8,4'ü bile bulabilir

8 Şubat Salı günü açıklanan aralık ayı ve tüm 2010 yılı sanayi üretim artışı verileri sonrası, Türkiye'nin 2010 yılı büyüme performansı yüzde 8,4'ü dahi bulabilir gözüküyor. Nitekim, Maliye Bakanı Şimşek, ekonomi yönetiminin 2010 yılı büyüme beklentisinin yüzde 8 düzeyinde olduğunu şimdiden açıkladı. 2010 yılının son çeyreğinde yüzde 4,5 büyümesi beklenen Türk ekonomisinin, aralık ayında sanayi üretiminin rekor düzeyde artış kaydetmesi ve yılın son çeyreğinde sanayi üretiminin 2009 yılı 4. çeyreğine göre yüzde 12 artması ile, yüzde 6,6 ile 7,8 arası büyümüş olabileceği ihtimali güçlendi. Son çeyrekte büyüme tahmini yükselince, 2010 yılının bütünü için yüzde 7,6-7,8 düzeyinde konuşulan büyüme tahmini de, şimdilerde yüzde 7,8 ile 8,4 aralığına taşındı. Bakalım, 31 Mart'ta TÜİK'in açıklayacağı tahminleri doğrulayacak mı?

Çeyrek Dönem	Sanayi Üretiminde Değişim (%)	GSYH Büyümesi (%)
2008 1. Çeyrek	7,53	7,20
2. Çeyrek	4,20	2,80
3.Çeyrek	-1,07	1,00
4. Çeyrek	-12,57	-6,50
2008 Yıllık	-0,90	0,90
2009 1. Çeyrek	-22,03	-14,45
2. Çeyrek	-15,46	-7,71
3.Çeyrek	-8,07	-2,91
4. Çeyrek	9,87	6,02
2009 Yıllık	-9,63	-4,74
2010 1. Çeyrek	17,17	11,65
2. Çeyrek	14,56	10,34
3. Çeyrek	10,00	5,5
4. Çeyrek	12,06	6,6-7,8*
2010 Yıllık	13,10	7,2-8,4*

**Tahmin (31 Mart 2011'de TÜİK tarafından açıklanacaktır)*